Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT
Nº 44
29 OCTOBER 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

De zomer is een heerlijk jaargetijde, daar zijn we het allemaal over eens. En vooral zo'n zomer, als we dit jaar hebben gehad! Jullie hebben natuurlijk 'n prachtige vacantie gehad met bijna alle dagen stralend weer en je bent zo gezond en bruin geworden, dat je nu best tegen de winter kunt. Iedereen heeft zijn hart verpand aan de zomer en dat is te begrijpen. De dagen zijn lang, je hoeft je niet dik in te pakken en je schrikt niet, als je de deur open doet om naar buiten te gaan.

Maar toch, die winteravonden kunnen ook gezellig zijn! Wanneer de gordijnen al om een uur of vijf dichtgaan en de lamp brandt, dan krijg je zo'n gevoel alsof de wereld heel klein is geworden: alleen maar je vader en je moeder en je broers en zusjes. En jijzelf natuurlijk! Je kruipt bij de kachel en je zoekt een werkje, waar je nu eens fijn mee bezig wilt zijn. Of je neemt een mooi boek.. Wat? Houd je niet van lezen? Daar snap ik nou werkelijk niets van! Ik vind eigenlijk dat iedereen van lezen moet houden! Het is natuurlijk ook niet goed, wanneer je een echte leeswolf bent, die geen boek kan laten liggen, maar aan de andere kant mag het ook weer niet zo zijn, dat je nooit een boek inkijkt. Door boeken kun je een heleboel dingen leren, waar je anders nooit van gehoord zou hebben. Stel je nu eens voor, dat je 'n hele mooie reisbeschrijving leest over een tocht door de binnenlanden van Afrika. Daar staat veel meer in, dan de meester of juffrouw op school je ooit kan vertellen. Zij hebben niet zo veel tijd om alle bijzonderheden van het land en het volk aan jullie te leren. Maar door het lezen van zo'n verhaal weet je het dan toch en wat je eenmaal weet, kan niemand je meer afnemen. Het lezen van een boek is eigenlijk hetzelfde als het reizen naar een heel andere wereld. In je verbeelding zie je andere dingen, je ontmoet nieuwe mensen en je beleeft allerlei avonturen. Probeer het eens, ga eens een mooi boek lezen op een van de lange winteravonden, die nu gaan komen!

Donald.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Op de blaadjes van elke bloem staat de naam van 'n bloem. Welke naam dat is, kun je te weten komen door de letters in de juiste volgorde te plaatsen. Je krijgt vijf namen van bloemen. Schrijf nu de beginletter van elke naam op en probeer deze vijf letters zó te rangschikken, dat ze de naam van een bekende noot vormen. Schrijf deze naam ('n woord bestaande uit vijf letters) op een briefkaart en stuur deze vóór 3 Nov. aan „Donald Duck", postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Oplossing nummer 44. Veel succes, allemaal!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Zijn er jongens en meisjes, die mij nog nooit 'n brief geschreven hebben? Dan moeten ze daar maar gauw mee beginnen! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Iedereen die me schrijft, krijgt antwoord, dus.... ik verwacht weer stapels! Tot schrijfs, allemaal!

ANS KRIJKAMP, NIJKERK. Je moet de moed niet zo gauw opgeven, Ans! Als je geregeld je oplossing van de wekelijkse prijsvraag in blijft sturen, kan het best zijn, dat je een keer iets wint! Veel succes hoor!

DINNY REKERS, ALMELO. Ja Dinny, ik heb van de kaboutertjes gehoord, dat je zo graag in de brievenbus zou staan. Daar hadden ze wel gelijk in, hè? Dag Dinny!

PETER DE VRIES, AMSTERDAM. Carnivoren zijn dieren, die alleen maar vlees eten, Peter! Verder heb je nog herbivoren. Dat zijn planteneters. Omnivoren zijn alleseters, zoals de mens. Wat een woorden, hè?

RUUD URBAN, DOORN. Wat ik je nu zeg geldt niet alleen voor jou, Ruud, maar ook voor je buurvriendje. Ik vond het geweldig te lezen, dat jullie die haasjes opgevoed hebt en ze daarna weer vrijgelaten. Je ziet het zo vaak gebeuren, dat kinderen dieren vinden, ze mee naar huis nemen en ze de eerste tijd goed verzorgen, maar na een tijdje geloven ze het wel. Fijn, dat jullie dat niet gedaan hebben. Proficiat jongens!

ANNIE SCHRIKS, EINDHOVEN. Je moet me eens schrijven wat je voor je verkeers-examen moest kennen, Annie! Je hebt er de eerste prijs mee gehaald. Da's niet mis, zeg! Dag Annie.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen, die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 38 een prijs hebben gewonnen.

Eerste prijs, een fototoestel: Sylvia den Braven, **Haarlem.** Tweede prijs, een vulpen: Wilte Vos, **Grijpskerk.** Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Gerrie Stigter, **Lopik**; Jantje Gosink, **Erica**; Annie In 't Groen, **Breda**; Ineke Bosveld, **Rheden**; L. Speleman, **Hulst**; Marian Rodenburg, **Haren**; Freddie Verlinde, **Schiedam**; Hub Habets, **Jabeek**; Jo Karelse, **Heinkenszand**; Kees Nederveen, **Rotterdam**; Marian Lankamp, **Bilthoven**; Antje Lenting, **Oosterwolde**; Franky Assendelft, **Gemert.**

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 42 luidt: NOVEMBER.

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes · 20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t/m. vijftiende prijs: een fraai vulpotlood

DONALD DUCK *Een vrolijk weekblad*

Uitgave van „Margriet". Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 cent. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal. ● *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". Alle rechten voorbehouden.*

WALT DISNEY'S
GOOFY
IN de KATTENVANGER
TUPPELDIEDEE! IK WIL WEDDEN, DAT DAAR DE POSTBODE IS MET DE BRIEF WAAR IK AL ZO LANG OP HEB ZITTEN WACHTEN!
RING! RING!!
EEN BRIEF VAN HET STADHUIS VOOR U, MIJNHEER GOOFY!
FIJN, DANK U WEL!
PTT
ZOUDEN ZE ME AANGENOMEN HEBBEN! GAUW KIJKEN!
STADHUIS
BESTE MIJNHEER GOOFY
OMDAT U DE ENIGE BENT, DIE GRAAG KATTENVANGER WIL WORDEN HEBBEN WIJ BESLOTEN DEZE BAAN AAN U TE GEVEN. U KUNT VANDAAG BEGINNEN
VEEL SUCCES!
BURGEMEESTER
HOERA! IK KAN MET EEN BEGINNEN! DA'S FIJN!
EVEN LATER...
KATTENVANGER, OPLETTEN! ER ZIT EEN ZWERVENDE KAT IN DE MIAUWSTRAAT 1. U MOET HEM VANGEN!
KATTENVANGER

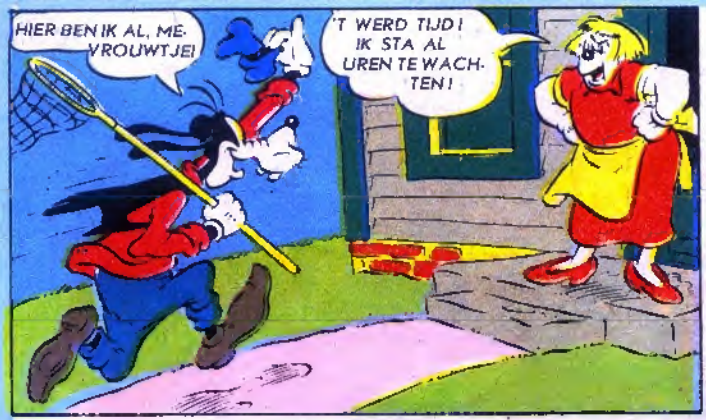
HIER BEN IK AL, ME-VROUWTJE!
'T WERD TIJD! IK STA AL UREN TE WACHTEN!

WAAR ZIT HET POESJE WAAR U ZO'N LAST VAN HEBT, ME-VROUW!
ACHTER IN DE TUIN BIJ MIJN GOUDVIS-SEN!

HIJ ZIT AL DE HELE DAG OP HET RANDJE VAN MIJN VIJVER EN PROBEERT DAAR MIJN LIEVE VISJES TE VANGEN!

MAAKT U ZICH MAAR GEEN ZORGEN MEER! DIE POES HEB IK IN EEN OMMEZIENTJE GEVANGEN! DAT STAAT ZO VAST-ALS EEN PAAL BOVEN WATER!

POES, POES, POES! KOM DAN BIJ HET BAASJE!
?

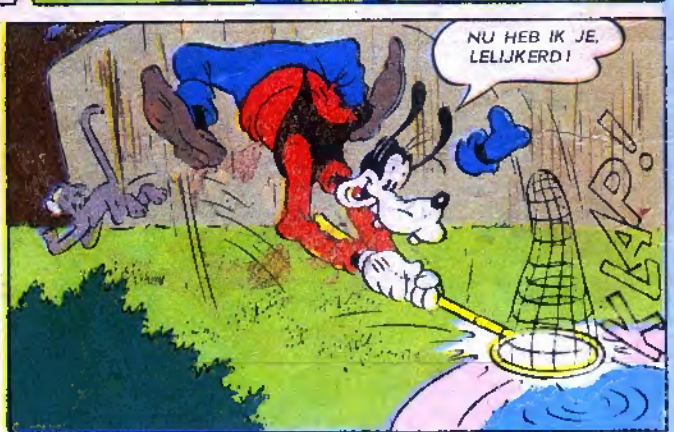
NU HEB IK JE, LELIJKERD!
KA-P!

IK BEN NIET HIER OM MET JE TE SPELEN!

HAHA! HIER HEB IK EEN EEN KLEINE VERRASSING VOOR JE!
MI-AUW!

STEL ME NIET TE-LEUR, KLEINE MUIS! DOE JE BEST!
KLIK KLIK
DAT ZAL WEL LUKKEN, DENK IK!
RRRRR!
GOED ZO! NU HEB IK JE!
RRRR!
PATS!
DAT WORDT 30 DAGEN ZITTEN OMDAT JE IN VER-BODEN VISWATER VISTE, POESJE! IK HEB GEEN MEDELIJDEN MET JE, HET IS JE EIGEN SCHULD!
PANG!
DIE NACHT...
WIE BELT ER NU MIDDEN IN DE NACHT IEMAND OP! DAT VIND IK TOCH GEEN WERK! IK WIL SLAPEN!
RING! RING!
ER ZIT EEN HELE GROTE ZWERVENDE KAT IN DE BUURT VAN DE TIJGER-LAAN!
UH... JA, MIJNHEER!
HAHA! MICKEY ZEGT ALTIJD, DAT IK KATTEN-OGEN HEB! DAT BEEST HOEFT ZICH DUS NIET VOOR ME TE VERSTOPPEN IN HET DONKER! IK ZIE HEM TOCH!
HIER MOET HET ERGENS ZIJN! HET ZAL NIET LANG DUREN OF OOK DIE POES ZIT IN MIJN NETJE!

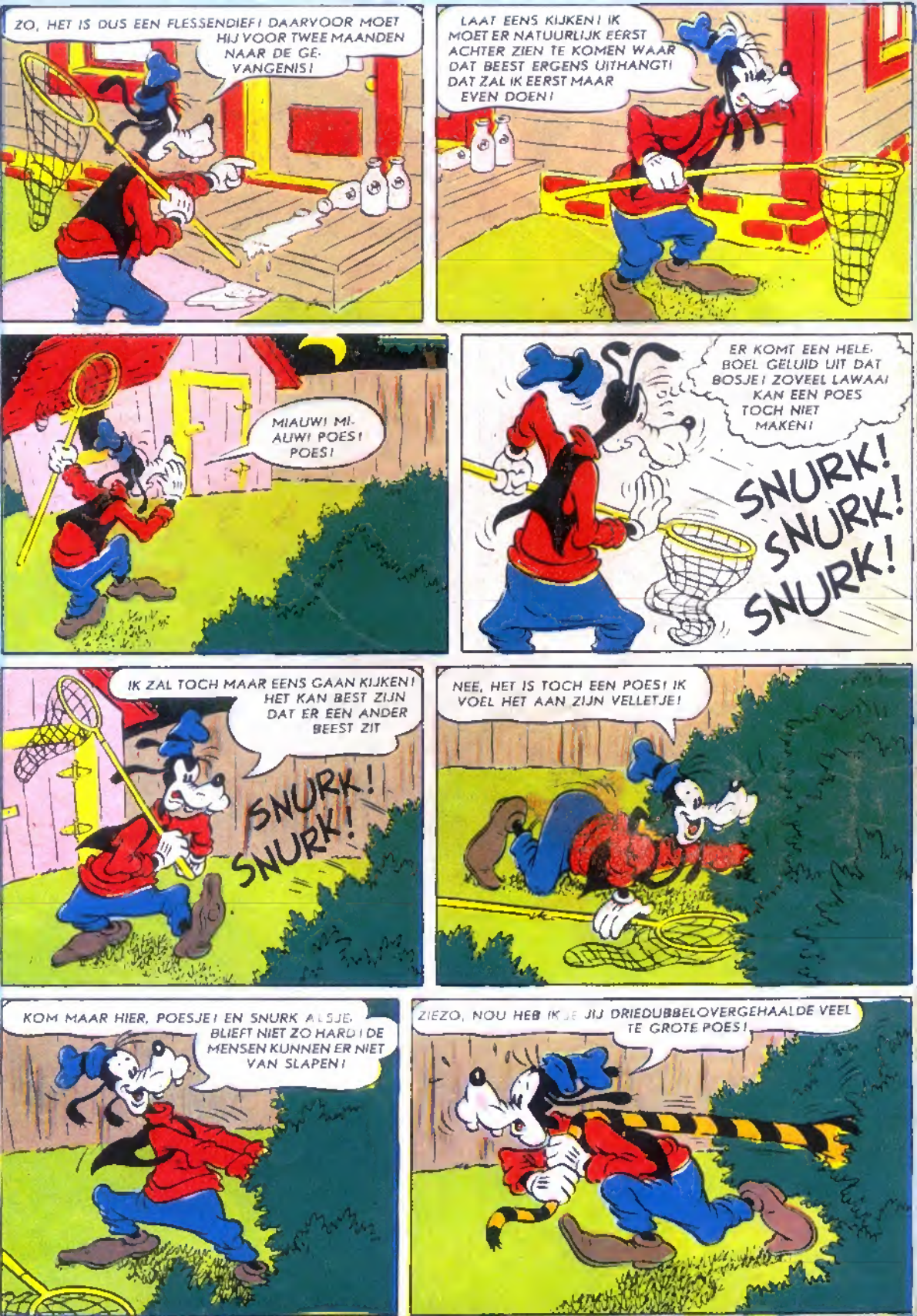
ZO, HET IS DUS EEN FLESSENDIEF! DAARVOOR MOET HIJ VOOR TWEE MAANDEN NAAR DE GEVANGENIS!
LAAT EENS KIJKEN! IK MOET ER NATUURLIJK EERST ACHTER ZIEN TE KOMEN WAAR DAT BEEST ERGENS UITHANGT! DAT ZAL IK EERST MAAR EVEN DOEN!
MIAUW! MIAUW! POES! POES!
ER KOMT EEN HELE BOEL GELUID UIT DAT BOSJE! ZOVEEL LAWAAI KAN EEN POES TOCH NIET MAKEN!
SNURK! SNURK! SNURK!
IK ZAL TOCH MAAR EENS GAAN KIJKEN! HET KAN BEST ZIJN DAT ER EEN ANDER BEEST ZIT
SNURK! SNURK!
NEE, HET IS TOCH EEN POES! IK VOEL HET AAN ZIJN VELLETJE!
KOM MAAR HIER, POESJE! EN SNURK ALSJEBLIEFT NIET ZO HARD! DE MENSEN KUNNEN ER NIET VAN SLAPEN!
ZIEZO, NOU HEB IK JE JIJ DRIEDUBBELOVERGEHAALDE VEEL TE GROTE POES!

OEF, WAT 'N BEEST! ZWERVENDE KATTEN KUNNEN TOCH GROTER WORDEN DAN IK DACHT!
GRRRRR!
WAT DOE JE NU? IK HEB HELEMAAL GEEN ZIN IN SPELEN!
EN WAAROM BEN JE ZO GROOT GEWORDEN? JIJ PAST VAST NIET IN MIJN ZWERVENDE-KATTEN-VRACHTWAGEN-TJE!
GRR!
EN IK ZIE DAT MIJN NETJE OOK AL EEN PAAR MATEN TE KLEIN VOOR JE IS!
BRUL!
WAT KUN JIJ BRULLEN ZEG! JE LIJKT WEL EEN...
TIJGER!

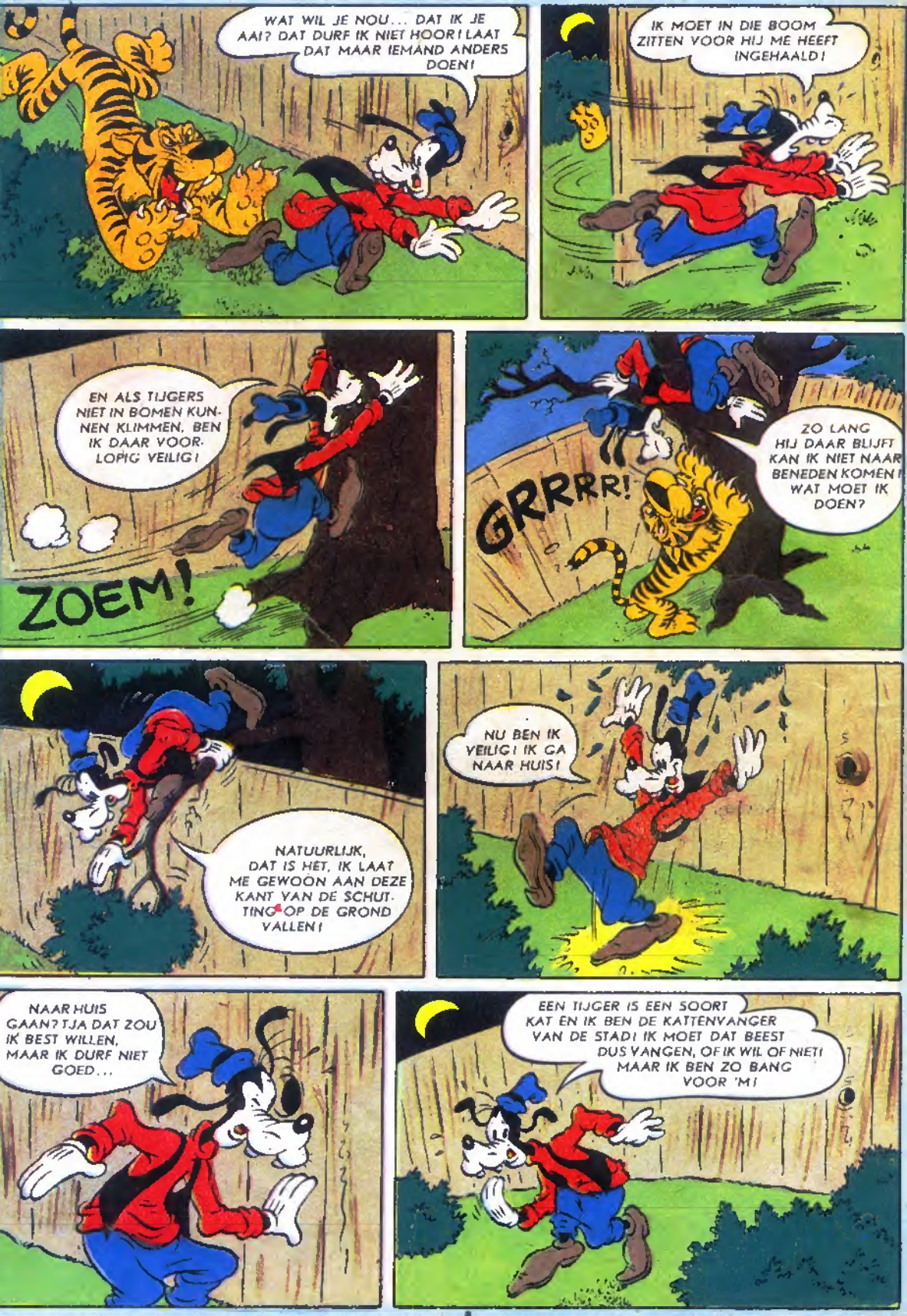
WAT WIL JE NOU... DAT IK JE AAI? DAT DURF IK NIET HOOR! LAAT DAT MAAR IEMAND ANDERS DOEN!
IK MOET IN DIE BOOM ZITTEN VOOR HIJ ME HEEFT INGEHAALD!
EN ALS TIJGERS NIET IN BOMEN KUNNEN KLIMMEN, BEN IK DAAR VOORLOPIG VEILIG!
ZOEM!
GRRRR!
ZO LANG HIJ DAAR BLIJFT KAN IK NIET NAAR BENEDEN KOMEN! WAT MOET IK DOEN?
NATUURLIJK, DAT IS HET, IK LAAT ME GEWOON AAN DEZE KANT VAN DE SCHUTTING OP DE GROND VALLEN!
NU BEN IK VEILIG! IK GA NAAR HUIS!
NAAR HUIS GAAN? TJA DAT ZOU IK BEST WILLEN, MAAR IK DURF NIET GOED...
EEN TIJGER IS EEN SOORT KAT EN IK BEN DE KATTENVANGER VAN DE STAD! IK MOET DAT BEEST DUS VANGEN, OF IK WIL OF NIET! MAAR IK BEN ZO BANG VOOR 'M!

EN HIJ IS ZO WILD! WIST IK MAAR EEN MANIER OM HEM KALM TE KRIJGEN; DAN ZOU 'T MISSCHIEN NIET ZO MOEILIJK ZIJN!
NATUURLIJK, DAT IS HETI DAT DOE IK!
KLIK!
IEDERE POES HOUDT VAN MELK!
EN VOOR MIJN PLAN HEB IK DIE OUDE PAN NODIG EN DEZE WASLIJN! IK BRENG HET STRAKS WEER TERUG!
EVEN LATER...
ALS IE DIT HEEFT OPGEDRONKEN GAAT IE NATUURLIJK SLAPEN EN DAN KAN IK HEM VASTBINDEN!
BLOEB! BLOEB! BLOEB!
WAT DOM! IK HEB ER HELEMAAL NIET OVER NAGEDACHT HOE HIJ DIE MELK OP MOET DRINKEN!
WAT!? O... HIJ STOPT ZIJN STAART IN DE MELK!
SPLOEP
HAI HAI EN NU LIKT HIJ HET ER AF! WAT EEN GRAPJAS!
SLURP! SLURP!

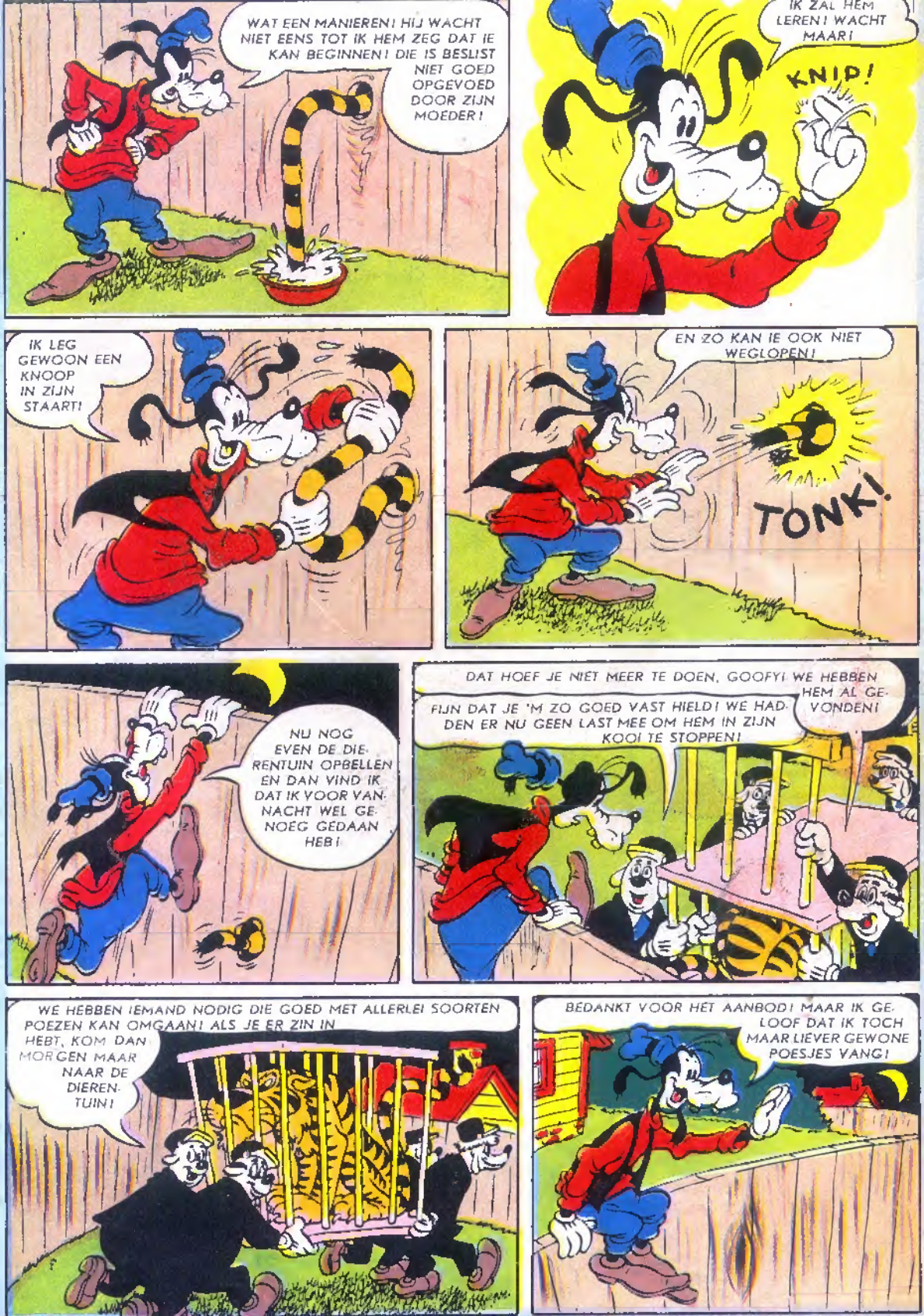
WAT EEN MANIEREN! HIJ WACHT NIET EENS TOT IK HEM ZEG DAT IE KAN BEGINNEN! DIE IS BESLIST NIET GOED OPGEVOED DOOR ZIJN MOEDER!
IK ZAL HEM LEREN! WACHT MAAR!
KNIP!
IK LEG GEWOON EEN KNOOP IN ZIJN STAART!
EN ZO KAN IE OOK NIET WEGLOPEN!
TONK!
NU NOG EVEN DE DIERENTUIN OPBELLEN EN DAN VIND IK DAT IK VOOR VANNACHT WEL GENOEG GEDAAN HEB!
DAT HOEF JE NIET MEER TE DOEN, GOOFY! WE HEBBEN HEM AL GEVONDEN!
FIJN DAT JE 'M ZO GOED VAST HIELD! WE HADDEN ER NU GEEN LAST MEE OM HEM IN ZIJN KOOI TE STOPPEN!
WE HEBBEN IEMAND NODIG DIE GOED MET ALLERLEI SOORTEN POEZEN KAN OMGAAN! ALS JE ER ZIN IN HEBT, KOM DAN MORGEN MAAR NAAR DE DIERENTUIN!
BEDANKT VOOR HET AANBOD! MAAR IK GELOOF DAT IK TOCH MAAR LIEVER GEWONE POESJES VANG!

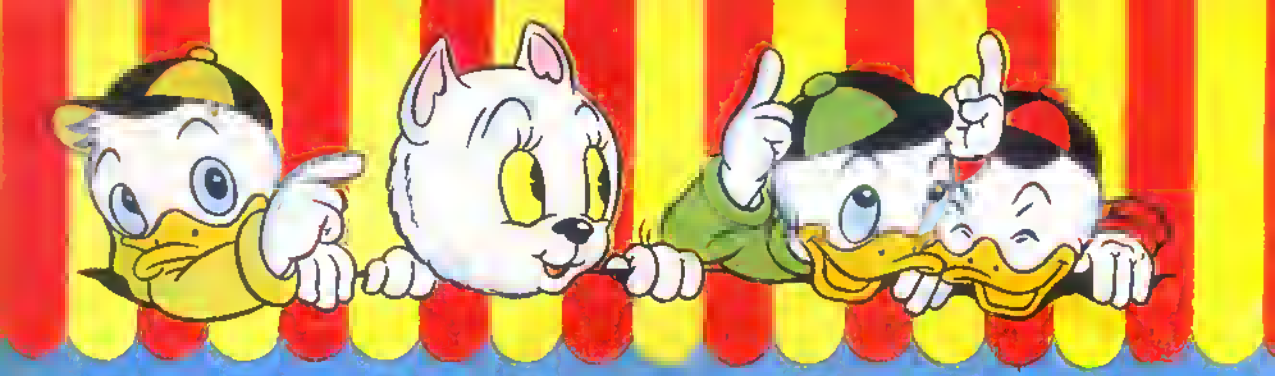

EN HIER HEB JE DAN DE LAATSTE GELUKKIGE PRIJSWINNAARS UIT ONZE GROTE „DONALD DUCK"-BALLONNENPRIJSVRAAG.

AN alles komt 'n einde; ook aan zo'n onafzienbare rij van spiksplinternieuwe Raleighfietsen, die de oplossers van onze „Donald Duck"-ballonnenprijsvraag konden winnen.
Nadat wij de vorige weken reeds de namen van 35 gelukkige prijswinnaars konden bekend maken, besluiten wij nu déze reeks prijswinnaars met de publicatie van de laatste 15 namen. Op de lijst hiernaast zie je ze staan en al heb je deze keer misschien nog geen Raleighfiets gewonnen, dan hopen wij toch van harte, dat het oplossen van deze prijsvraag je veel genoegen heeft bezorgd. Bedenk, dat „Donald Duck" altijd weer met een reusachtige prijsvraag voor jongens en meisjes uit de bus komt. Een volgende keer heb je weer een kans en wie weet, misschien ben jij dan de gelukkige.

Tot de volgende keer, jongens en meisjes, in „Donald Duck"!

M. M. van Es, 11 jaar, Louwendijk 15, Meerkerk (Z.H.); Nelleke Blokland, 10 jaar, Joubertstraat 58, Gouda; Fransje Otten, 10 jaar, Henseniusplein 2, Venray; J. Bakker, 13 jaar, Duinweg B 152b, Den Burg; Irene Valk, 14 jaar, Aardamseweg 37, Ter Aar; Brammie Heyman, 11 jaar, Gr. Adolfstraat 130, Slikkerveer; Cok de Jong, 13 jaar, Bent 237, Benthuizen; Karel van Douwen, 9 jaar, Govert Flinckstraat 110, Amsterdam; J. v. d. Heuvel, 15 jaar, Kon. Wilhelminaweg 487, Groenekan, Utrecht; Donald Weijdemuller, 12 jaar, Gasthuisstraat 45, Tiel; Th. Migchel-Brink, 17 jaar, M. Nieuweneg no. 6, Megchelen; Jan Slaghekke, 15 jaar, Gondalaan K9, Markelo, post Goor; Bienie Weima, 13 jaar, Molenstr. 269, Assen; Reinau Nammensma, 7 jaar, Oostenderweg, Wommels; Willie Cabalt, 9 jaar, Soldanellestr. 5a, Rotterdam.

de vijf gaan er vandoo

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. In de grote vacantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat mee. De kinderen blijven alleen achter met de zure huishoudster, juffrouw Stok, haar zoontje Eduard en haar man. Zij worden erg slecht behandeld en de familie Stok wil Tim, George's hond, vergiftigen. Daarom besluiten ze in alle stilte naar Kirrin-eiland, dat van henzelf is, te vluchten. Juist als ze over de hei achter het huis weglopen, rent juffrouw Stok hen achterna.

„Wacht eens even!" riep juffrouw Stok, „ik moet jullie wat vragen! Zijn jullie weer in mijn provisiekast geweest?"

„Doorhollen!" zei Juul, „net doen of je niks hoort!"

Anneke hijgde van het vlugge lopen en George greep haar bij de hand en trok haar voort. Opeens hoorden zij, dat Eduard naar zijn moeder riep: „Laat ze maar gaan, moe! Ze moeten de trein van drie over acht halen! Het spoorboekje ligt op tafel! Ze gaan naar huis, moe!"

„Gelukkig," zei Juul, „Eduard heeft het spoorboekje gezien en nu denkt hij, dat we naar het station gaan! 't Gaat goed!"

Hij keek achterom en zag, dat juffrouw Stok was blijven staan en hen verbaasd nastaarde. Daarna draaide zij zich om en liep langzaam naar huis terug. Nog even renden de kinderen door, maar toen zij bij een laagte kwamen, waar ze niet meer van Kirrin-hoeve af gezien konden worden, gingen ze langzamer lopen. „Hè, hè," zuchtte George, „dat was ook op 't kantje! Laten we nou maar gauw naar Dick gaan, anders weet die niet, waar we blijven! Wat een geluk, dat Eduard dat spoorboekje zo gauw had gezien!"

Ze sloegen een paar zijpaadjes in en even later kwamen ze bij het inhammetje, waar Dick al vol spanning zat te wachten. „Hoera!" riep Juul opgewonden, „nou gaat het grote avontuur beginnen! Bijna waren we niet gekomen, Dick, maar 't is nog goed afgelopen!"

Hij vertelde het verhaal van hun aftocht en daarna klauterden ze in de boot en Juul greep de riemen.

De zee was tamelijk kalm, maar er stond toch een frisse bries. De golven spoelden om de boot heen en gaven een gezellig gorgelend geluid. De kinderen waren alle vier erg in hun schik. Zij waren nu eigen baas en ze hadden niks meer met juffrouw Stok te maken! Ze gingen kamperen op Kirrin-eiland bij de konijnen, zeemeeuwen en roeken.

„Wat ruikt dat verse brood vreselijk lekker, zeg!" zei Dick, die zoals altijd weer het eerste honger

had. „Kunnen we er alvast niet wat van hebben?" — „Mij best," zei George. Zij braken stukjes af van de warme, knapperige korst, staken er wat van in Juuls mond, terwijl hij flink doorroeide, en genoten allemaal van het heerlijke verse brood. Ook Tim kreeg een stukje, maar hij slikte het in zo gauw het in zijn bek kwam.

„Dat is zo grappig bij Tim," zei Anneke, „hij kauwt zijn eten niet, zoals wij — het lijkt wel, of hij het drinkt als water!" De anderen lachten. „Zijn kluiven drinkt hij anders helemaal niet, hoor!" zei George. „Die eet hij heel behoorlijk, want hij kauwt er uren en uren op. Is het niet, Tim?" — „Woef!" zei Tim tevreden en keek of hij er alles van wist. „Ik geloof niet, dat iemand ons heeft zien weggaan," zei Juul, „behalve natuurlijk Koos." — „Wie is Koos?" vroeg Dick.

„O, dat weet jij nog niet," zei George, „dat is een jongen uit het dorp. We hebben hem gevraagd om

ons te komen waarschuwen als vader en moeder weer thuis zijn. Hij is de enige, die weet waar we zijn!"

„Als tante Fanny en oom Henk nou eerder terug zijn dan we dachten," ging Juul verder, „dan weten we het toch altijd meteen. Want dan komt Koos! Vind je niet, dat we het allemaal mooi hebben geregeld?"

„Nou, fantastisch!" lachte Dick. Hij draaide zich om en keek naar het eiland, dat hoe langer hoe dichter bij kwam. „We zijn er al bijna," zei hij. „Roei jij tussen de riffen door, George? Juul weet niet waar die allemaal zitten!"

„Ja," zei George, „laat mij dit moeilijke stuk maar doen, Juul. Ik weet hier beter de weg dan jij!"

Zij roeide verder en de anderen keken vol bewondering, hoe handig ze de grote boot tussen de verborgen riffen doorloodste. Ze wist precies waar de vaargeul was. Met George aan de riemen zat je wel veilig!

De boot gleed de kleine inham binnen. Het was een natuurlijk haventje, waar de golfjes over een smalle zandstrook spoelden. Het werd beschut door hoge rotsen. Opgewonden en blij sprongen de kinderen uit de boot en trokken deze vlug tegen het strandje op.

„Nog hoger!" hijgde George, „jullie weten zelf wel, hoe hoog het water hier komt, als het stormt. De boot moet volkomen veilig zijn, ook al is de zee nog zo wild!"

Even later lag de boot op de ene kant hoog tegen de rotshelling. Puffend en blazend gingen de kinderen zitten uitrusten.

„Laten we hier maar eten," zei Juul. „Ik heb er helemaal geen zin in om al die zware dingen eerst weg te sjouwen. Laten we eerst pakken wat we voor het ontbijt nodig hebben, da's veel gemakkelijker." Ze haalden een vers brood, wat koude ham, een paar tomaten en een pot jam uit de boot. Anneke wist, waar de messen, vorken en borden lagen. Juul maakte twee flesjes vruchtensap open.

„Wat 'n raar ontbijt," zei hij, „maar dat geeft niks, want ik rammel van de honger!"

Ze aten alles op, behalve ongeveer één-derde van het brood. Tim kreeg zijn bot en wat hondenbrood. Hij at het harde brood meteen op en ging daarna tevreden aan zijn heerlijke been knagen.

„Wat een gemak voor Tim, dat hij nooit vork en mes nodig heeft!" zei Anneke met een gevoel, of zij niets meer naar binnen kon krijgen.

„Maar toch, als we altijd zo lekker eten als nu, dan zal ik wat graag een poosje langer op 't eiland blijven!" De kinderen waren de halve nacht opgeweest en nu ze goed hadden gegeten, voelden ze zich erg slaperig. De een na de ander viel in het warme zand in slaap. De zon stond al hoog, toen het groepje wakker werd. Juul deed het eerst zijn ogen open en daarna Dick, die het heel warm had in de brandende zon.

„Lieve help," zei Dick, en bekeek zijn armen, „wat ben ik rood! Dat zal ik vanavond wel voelen! Stom, dat we niet aan zonnebrand-olie gedacht hebben!"

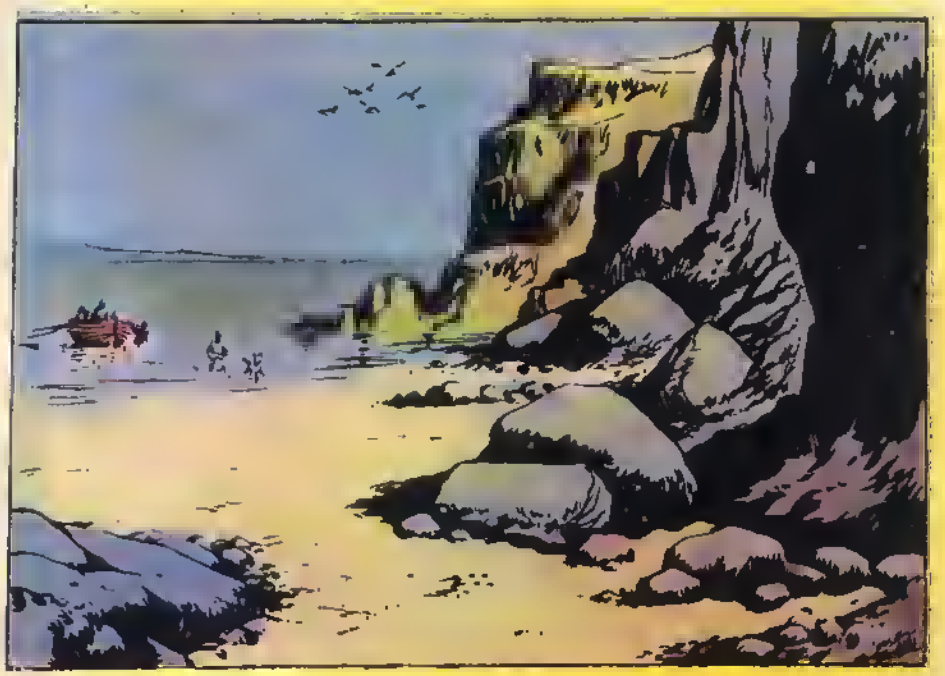

„Ja," zei Juul, „die hebben we vergeten. Maar maak je niet druk, je zal nog wel erger verbranden, want we houden voorlopig mooi weer!" Nu werden de meisjes ook wakker. George duwde Tims kop weg. „Ik krijg nog nachtmerrie's van jou met die zwarte kop daar," klaagde ze. „O zeg, nou zijn we heus op Kirrin-elland, hè? Ik dacht even, dat ik thuis in bed lag!"

„Nee, gelukkig niet," zei Anneke voldaan. „We zitten hier veilig, we zijn eigen baas, we hebben genoeg om te eten en we kunnen doen wat we willen!"

„Wat zal juffrouw Stok blij zijn, dat we verdwenen zijn," zei Dick. „Maar ze is vast niet zo blij als wij!" Juul stond op en rekte zich eens flink uit. „Kom jongens," zei hij aanmoedigend, „er is werk aan de winkel!"

„Werk? Wat bedoel je?" vroeg George verbaasd. — „Nou zeg, de boot moet toch zeker uitgeladen worden en we moeten ook nog bedden maken voor vannacht. Er is meer dan genoeg te doen!"

„Och, laten we nog even wachten!" riep Anneke, die helemaal geen zin had om uit het warme zand op te staan. Maar de anderen trokken haar overeind en samen gingen ze de boot lossen.

„Laten we eerst naar het kasteel gaan," zei Juul, „dan kunnen we bekijken waar we gaan slapen. Het zal wel dat zaaltje worden, waar we de vorige keer hebben gebivakkeerd, want het is de enige kamer, die nog een beetje heel is."

Ze klauterden tegen de rotsen achter de inham op en liepen naar de oude bouwvallen van het kasteel, waarvan de muren zich midden op het eiland verhieven. Even bleven ze er naar staan kijken.

„Wat is het toch een prachtige ruïne," zei Dick. „Wat zijn we toch best af met een eigen eiland èn een oud kasteel!"

Ze bekeken weer het halfingestorte vroegere poortgewelf, de oude trappen daarachter en de torens. Twee torens waren er vroeger geweest, maar eentje was er nu bijna helemaal verdwenen. De andere stond nog, maar was toch al half verbrokkeld. Zwarte roeken woonden in deze toren en krasten: „Tsjèk-tsjèk-tsjèk! Tsjèk-tsjèk-tsjèk!"

„Gezellige vogels," zei Dick, „zie je die grijze vlek achter op hun kop? Ik zou wel eens willen weten of ze wel eens hun bek houden!"

„Dat denk ik niet," zei George. „O, kijk die konijntjes eens! Ze zijn nog makker dan verleden jaar!"

De vroegere binnenplaats zat vol grote konijnen, die rustig naar hen bleven zitten kijken, toen ze dichterbij kwamen. Het leek wel, of ze zich zomaar zouden laten aaien, maar dat was toch niet zo, want op het allerlaatste ogenblik glipten ze vlug weg. Tim draaide zijn grote lijf in allerlei bochten en deed vreselijk aanstellerig en opgewonden. Met een paar grote, smekende ogen keek hij naar George, die hem altijd streng, „je weet het, hè? Die konijnen zijn van ons en daar mag je niet op jagen! Wee je gebeente, als je het toch doet!"

Ze liepen naar een plek, waar het kasteel niet zo heel erg in puin lag, vonden de vroegere deuropening en ginnen naar binnen.

„Hier is het," zei Juul, „nou heb ik mijn zaklantaarn nodig, want je kunt hier geen hand voor ogen zien!" Hij knipte zijn licht aan en de kinderen bekeken de oude kamer, waar zij hun spullen wilden bergen en de nachten doorbrengen. George riep uit: „Och, jongens, deze kamer is niet meer te gebruiken! Het hele dak is ingestort! Dat was verleden zomer toch nog niet?"

„Nee," zei Juul teleurgesteld, „verleden zomer was hij nog helemaal gaaf! Wat een pech!" Hij liet zijn licht glijden over het puin, dat de hele vloer bedekte. Nu was het echt onmogelijk om in deze kamer te gaan wonen. Bovendien, het zou gevaarlijk kunnen zijn, want het zag er naar uit, dat er elk ogenblik meer stenen naar beneden konden komen.

„Bah, wat vervelend," mopperde Juul. „Wat moeten we nou beginnen?"

„Is er echt niks meer aan te doen?" vroeg Dick en ging een eindje verder de vervallen kamer in. Voorzichtig zocht hij zijn weg tussen de steenbrokken en zocht naar een plek, die nog te gebruiken was. „Dick, pas op!" waarschuwde Juul, „ik vertrouw dat dak niet! Die stukken, die er nog bijhangen, kunnen ook wel naar beneden komen en dan zit je er onder!" Maar Dick luisterde niet en scharreide verder tussen de stenen. Toen hoorden de kinderen opeens een gekraak.. een dof gerommel.. een oorverdovende slag.. en in een wolk van stof en gruis stortte er een lawine van grote en kleine steenbrokken naar beneden. „Help, help!" riep iemand — was dat Dick? Toen na een paar seconden de stofwolk opgetrokken was, renden Juul en George tegelijk het oude vertrek in. Maar daar zat Dick, geschrokken, maar ongedeerd, plat op de grond. George staarde hem verstomd van schrik en verbazing aan en riep toen met een overslaande stem: „Anneke! Waar is Anneke? Anneke is weg!"

Wat is er gebeurd met de jongste van de vier kinderen? Er is toch geen verschrikkelijk ongeluk gebeurd? De volgende week horen jullie meer!

DAGOBERT DUCK

Korte inhoud:
In het jaar 1775 moet Dorus Duck, de bet-overgrootvader van Oom Dagobert, zijn bezittingen afgeven aan Johannes Schobbejak, omdat hij een kist spinazie, die hij met „De Gouden Gans" naar Jamaica zou vervoeren, daar niet op tijd heeft afgeleverd. Dorus geeft alles wat hij heeft aan Johannes, op zijn gouden gebit na. Dit is er de oorzaak van, dat Dagobert op zekere dag bezoek krijgt van Jaap Schobbejak, de achter-achter-kleinzoon van Johannes. Jaap krijgt alles wat Oom Dagobert bezit, als de spinazie niet binnen 30 dagen in Jamaica is. Dagobert gaat met Donald en de neefjes op zoek en vindt de kist. Op weg naar Jamaica merken zij dat Jaap Schobbejak met een kanon hun boot beschiet...

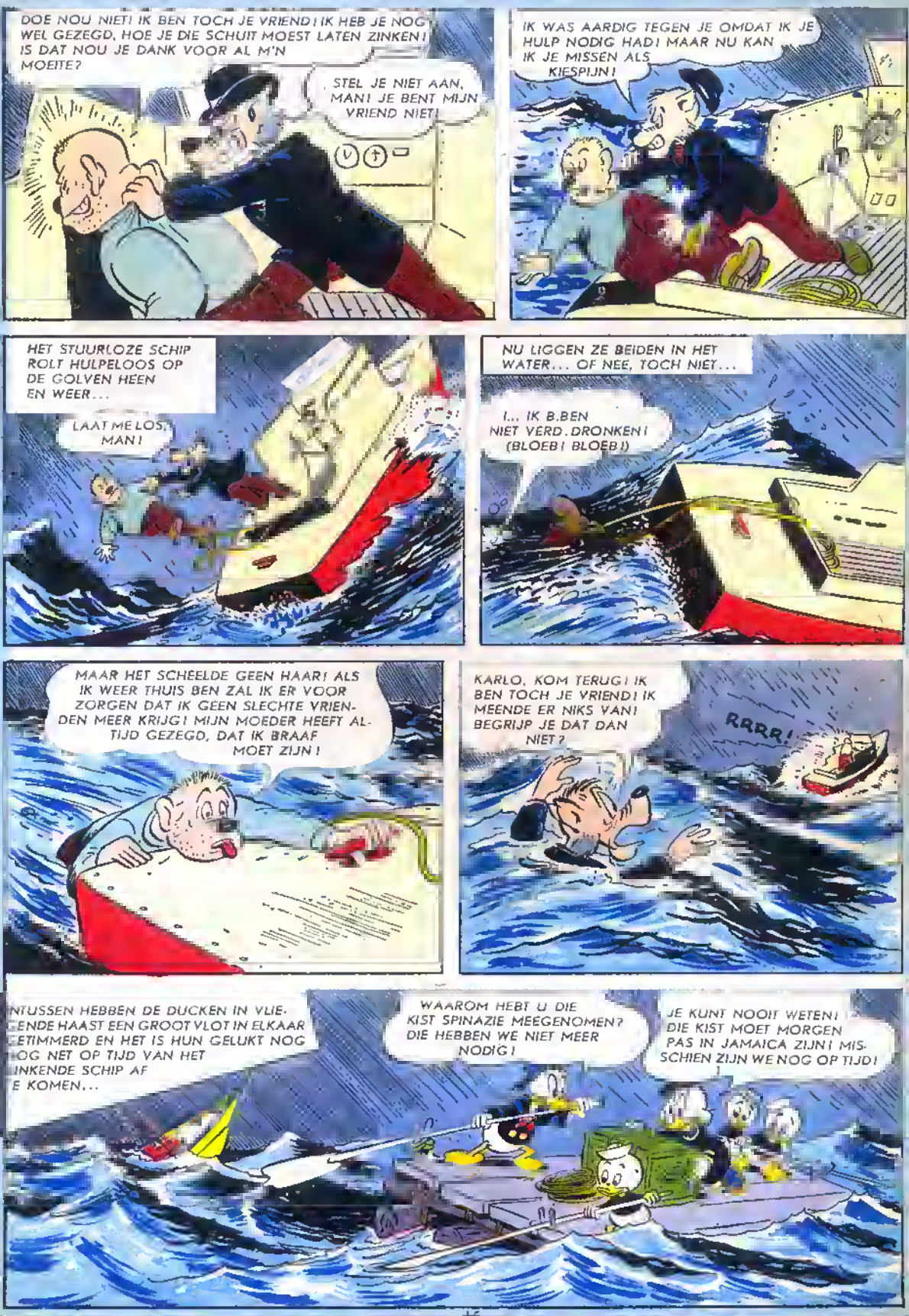
DOE NOU NIET! IK BEN TOCH JE VRIEND! IK HEB JE NOG WEL GEZEGD, HOE JE DIE SCHUIT MOEST LATEN ZINKEN! IS DAT NOU JE DANK VOOR AL M'N MOEITE?
STEL JE NIET AAN, MAN! JE BENT MIJN VRIEND NIET!
IK WAS AARDIG TEGEN JE OMDAT IK JE HULP NODIG HAD! MAAR NU KAN IK JE MISSEN ALS KIESPIJN!
HET STUURLOZE SCHIP ROLT HULPELOOS OP DE GOLVEN HEEN EN WEER...
LAAT ME LOS, MAN!
NU LIGGEN ZE BEIDEN IN HET WATER... OF NEE, TOCH NIET...
I... IK B.BEN NIET VERD. DRONKEN! (BLOEB! BLOEB!)
MAAR HET SCHEELDE GEEN HAAR! ALS IK WEER THUIS BEN ZAL IK ER VOOR ZORGEN DAT IK GEEN SLECHTE VRIENDEN MEER KRIJG! MIJN MOEDER HEEFT ALTIJD GEZEGD, DAT IK BRAAF MOET ZIJN!
KARLO, KOM TERUG! IK BEN TOCH JE VRIEND! IK MEENDE ER NIKS VAN! BEGRIJP JE DAT DAN NIET?
RRRR!
NTUSSEN HEBBEN DE DUCKEN IN VLIEGENDE HAAST EEN GROOT VLOT IN ELKAAR GETIMMERD EN HET IS HUN GELUKT NOG NOG NET OP TIJD VAN HET INKENDE SCHIP AF E KOMEN...
WAAROM HEBT U DIE KIST SPINAZIE MEEGENOMEN? DIE HEBBEN WE NIET MEER NODIG!
JE KUNT NOOIT WETEN! DIE KIST MOET MORGEN PAS IN JAMAICA ZIJN! MISSCHIEN ZIJN WE NOG OP TIJD!

HA! HA! DIE IS GOED! WE WETEN NIET EENS OF WE OVER EEN UUR NOG LEVEND OP DIT VLOT ZULLEN ZITTEN EN U DENKT DAT WE MORGEN IN JAMAICA ZULLEN ZIJN! DAAR BEGRIJP IK NIETS VAN! ZIET U DAN NIET IN, DAT ONZE TOESTAND HOPELOOS IS?
IK WEET ER ALLES VAN, DONALD! IK DENK OOK NIET, DAT WE ER OP TIJD ZULLEN ZIJN! MAAR IK KAN DE MOED NOG NIET OPGEVEN! JE KUNT NOOIT WETEN WAT ER NOG GEBEURT! WAAR OF NIET?
WAAROM IS DIE NARE SCHOBBEJAK OOK GEKOMEN! ZONDER HEM WAS HET GOED GEGAAN!
ALS IK HEM NU IN MIJN HANDEN ZOU HEBBEN, DAN WIST IK WEL WAT IK DOEN ZOU!
HELP! HELP!
HELP! RED ME! IK VERDRINK!
DAT IS SCHOBBEJAK! HOE KAN DAT?
JONGENS, GA AAN DE ANDERE KANT STAAN, ANDERS KIEPERT HET VLOT OM! OOM DAGOBERT, WILT U ME EVEN HELPEN HEM AAN BOORD TE HIJSEN?
MOET U ZIEN! HIJ KAN NIET MEER EN IK KAN HEM NIET ALLEEN UIT HET WATER HALEN! KOM NOU!
WAAROM ZOU IK?
WAAROM MOETEN WIJ HEM REDDEN? DAN KAN HIJ AL M'N GELD WEGNEMEN ZODAT IK MIJN VERDERE LEVEN EEN BEDELAAR ZAL ZIJN! GELOOF JE DAT IK DAAR ZIN IN HEB? IK DENK ER NIET AAN! IK STEEK GEEN HAND NAAR HEM UIT!

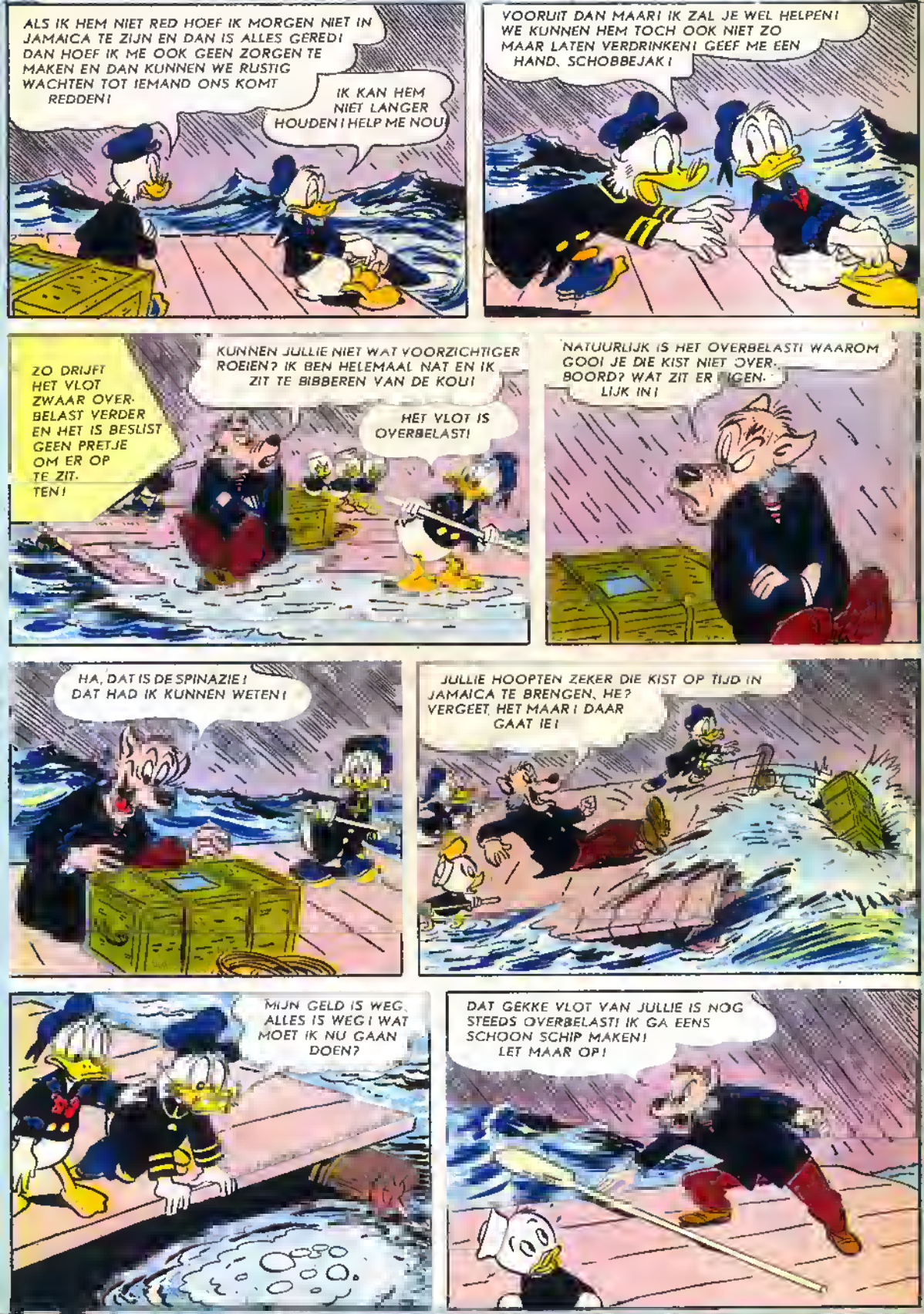
ALS IK HEM NIET RED HOEF IK MORGEN NIET IN JAMAICA TE ZIJN EN DAN IS ALLES GEREDI DAN HOEF IK ME OOK GEEN ZORGEN TE MAKEN EN DAN KUNNEN WE RUSTIG WACHTEN TOT IEMAND ONS KOMT REDDEN!
IK KAN HEM NIET LANGER HOUDEN! HELP ME NOU!
VOORUIT DAN MAAR! IK ZAL JE WEL HELPEN! WE KUNNEN HEM TOCH OOK NIET ZO MAAR LATEN VERDRINKEN! GEEF ME EEN HAND, SCHOBBEJAK!
ZO DRIJFT HET VLOT ZWAAR OVERBELAST VERDER EN HET IS BESLIST GEEN PRETJE OM ER OP TE ZITTEN!
KUNNEN JULLIE NIET WAT VOORZICHTIGER ROEIEN? IK BEN HELEMAAL NAT EN IK ZIT TE BIBBEREN VAN DE KOU!
HET VLOT IS OVERBELAST!
NATUURLIJK IS HET OVERBELAST! WAAROM GOOI JE DIE KIST NIET OVERBOORD? WAT ZIT ER EIGENLIJK IN!
HA, DAT IS DE SPINAZIE! DAT HAD IK KUNNEN WETEN!
JULLIE HOOPTEN ZEKER DIE KIST OP TIJD IN JAMAICA TE BRENGEN, HE? VERGEET HET MAAR! DAAR GAAT IE!
MIJN GELD IS WEG, ALLES IS WEG! WAT MOET IK NU GAAN DOEN?
DAT GEKKE VLOT VAN JULLIE IS NOG STEEDS OVERBELAST! IK GA EENS SCHOON SCHIP MAKEN! LET MAAR OP!

MAAK DAT JE WEG KOMT EN VLUG OOK! IK WIL MET JULLIE NIKS MEER TE MAKEN HEBBEN!

JONGENS, IK HEB ER GENOEG VAN! WIE HEEFT ER ZIN IN EEN FLINKE KLOPPARTIJ?
IK, OOM DONALD!
IK OOK!
IK OOK!
IK OOK!

AU!
KRAK!
PATS!
PETS!

DE VOLGENDE DAG...
OOM DAGOBERT, KIJK EENS OM U HEEN! DE ORKAAN IS VOORBIJ! HET WATER IS AL VEEL RUSTIGER!
WAAR ZOUDEN WE NU ZIJN?
KAN ME NIKS SCHELEN! ALLES IS VERLOREN! LAAT ME MET RUST, IK WIL NIET PRATEN!

OVER EEN UUR BEN IK DE RIJKSTE MAN VAN DE WERELD! O DAGOBERT, ALS JE EENS WIST WAT IK ALLEMAAL MET JE GELD GA DOEN! DAN ZOU JE UIT JE VEL SPRINGEN VAN BOOSHEID! HAHA!

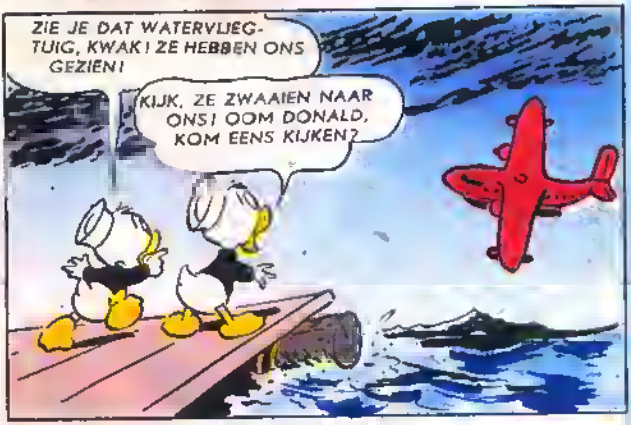
ZIE JE DAT WATERVLIEGTUIG, KWAK! ZE HEBBEN ONS GEZIEN!
KIJK, ZE ZWAAIEN NAAR ONS! OOM DONALD, KOM EENS KIJKEN?

ZOUDEN DAT DE DUCKS ZIJN, OP DAT VLOT? WE ZULLEN HIER MAAR LANDEN EN DAN KUNNEN ZE INSTAPPEN! GELUKKIG IS DE ZEE NIET ZO RUW MEER!

DUS...
OOM DAGOBERT GEEFT U EEN MILLIOEN GULDEN ALS U ONS OVER EEN UUR IN JAMAICA AFZET!
WAT ZEG JE?

VAN WAT VOOR GELD MOET IK EEN MILLIOEN GULDEN GEVEN? IK HEB GEEN CENT MEER! DAT WEET JE BEST!
HOEZO? WIJ HEBBEN ALTIJD GEDACHT DAT U DE RIJKSTE MAN VAN DE WERELD WAS!
WAAR HEBBEN JULLIE 'T OVER?
UIT VOORZORG HADDEN WE DE KIST VASTGEBONDEN! JE KON NOOIT WETEN WAT ER NOG ALLEMAAL ZOU GEBEUREN! KIJK, DAAR IS IE AL!
DA'S GEMEEN! IK DACHT DAT IE WEG WAS!
ZO IS OOM DAGOBERTS GELD OP HET LAATSTE OGENBLIK NOG GERED EN DE FAMILIE DUCK GAAT OPGEWEKT NAAR HUIS TERUG! MAAR EERST MOET OOM DAGOBERT NOG IETS HEEL ONPLEZIERIGS DOEN...
DOUANE
WIJ KRIJGEN 226 GULDEN VAN U, OOM DAGOBERT! HIER STAAT HET!
226 GULDEN? DAT KUN JE NIET MENEN! JE MAAKT ZEKER EEN GRAPJE!
O NEE, HELEMAAL NIET! ALS U NIET BETAALT, MOET U MEE NAAR DE RECHTER!
226 GULDEN... (SNIK) DAT IS MIJN ONDERGANG! DAT WIL IK NIET BETALEN! DAT DOE IK NIET!
U HEBT DIT PAPIER TOCH ZELF ONDERTEKEND! MAAR MISSCHIEN WILT U OOK DE KLEINGEDRUKTE LETTERTJES EVEN LEZEN?
KLEIN GEDRUKTE LETTERTJES? DAAR WEET IK NIETS VAN! WAAR STAAN DIE DAN?
ONDERAAN! EN ER STAAT DAT U DE SPINAZIE UIT DIE KIST IN EEN UUR MOET OPETEN ALS U ONS NIET WILT BETALEN! U HAD UW BRIL OP TOEN U TEKENDE, U KON TOEN DUS BEST LEZEN WAT ER STOND!
WAT IS DIE JEUGD VAN TEGENWOORDIG TOCH VERSCHRIKKELIJK INHALIG!

EINDE

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

IN DE VROEGE MORGEN ZAGEN ENKELE BOEREN, DIE OP HET LAND WERKTEN, IETS HEEL RAARS: EEN AUTO, DIE UIT DE WOLKEN KWAM VALLEN! HET WAS DE OUDE SCHICHT, WAARIN HEER BOMMEL, TOM POES EN FAUSTJE ZATEN. DOOR DE SCHULD VAN DE ONDEUGENDE TOVERLEERLING WAREN ZE EERST MET AUTO EN AL DE LUCHT IN GEGAAN EN NU VIELEN ZE... SNELLER, STEEDS SNELLER. HET ENIGE, DAT HEN NU NOG KON REDDEN, WAS: DE TOVERKUNST VAN FAUSTJE ...

VERSCHRIKT RENDEN DE BOEREN WEG, TOEN ZIJ DE AUTO OMLAAG ZAGEN KOMEN. MAAR NOG ANGSTIGER DAN DIE BOEREN, WAREN HEER BOMMEL EN TOM POES:

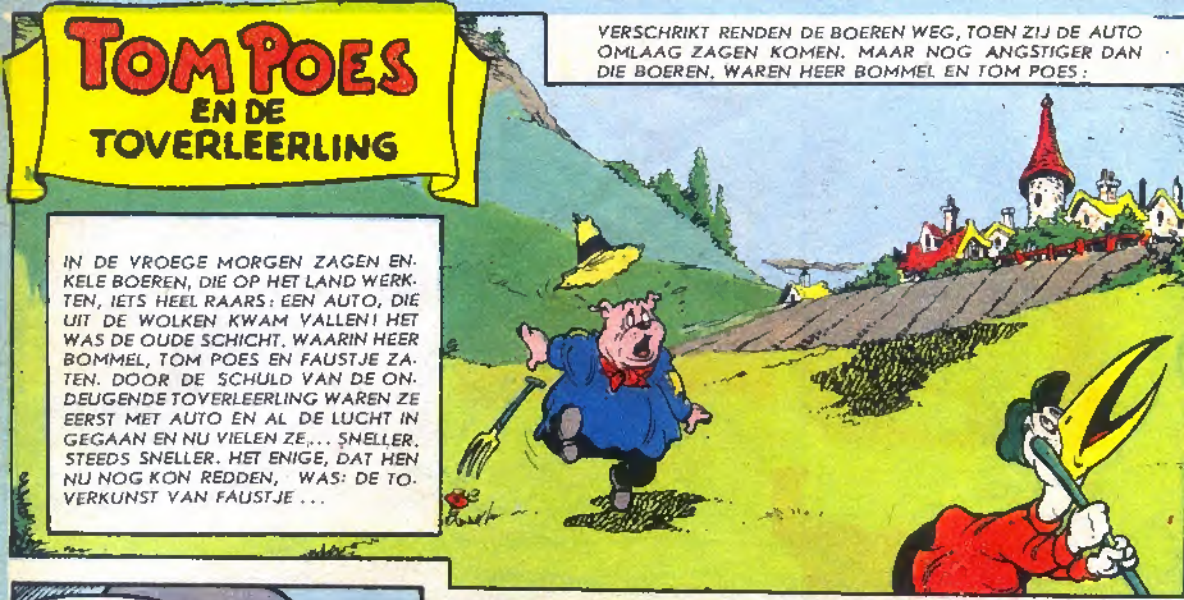

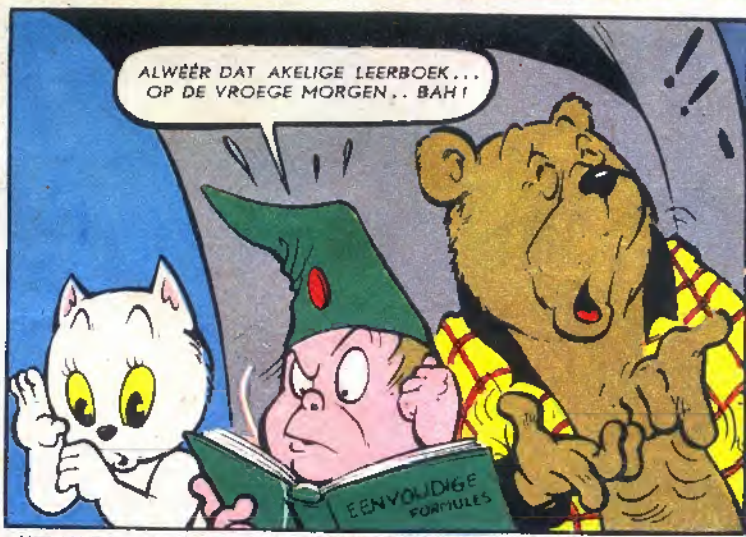

HET LUIE TOVERLEERLINGETJE KEEK NIET GRAAG ZIJN BOEKEN IN MAAR NU MOEST HET WEL EN VLUG OOK! EN TERWIJL HEER BOMMEL HEM ZENUWACHTIG AANPORDE, ZOCHT HIJ HAASTIG NAAR EEN TOVERFORMULE, DIE HEN ZOU KUNNEN REDDEN..

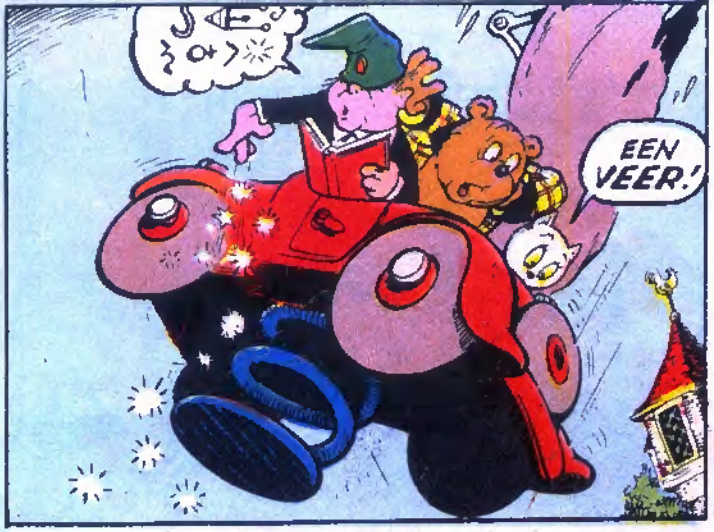

STOTTEREND BRABBELDE FAUSTJE EEN MOEILIJK TOVERWOORD EN TOEN... BENGELDE ER PLOTSELING EEN GROTE, STERKE SPRINGVEER ONDER DE VALLENDE AUTO!

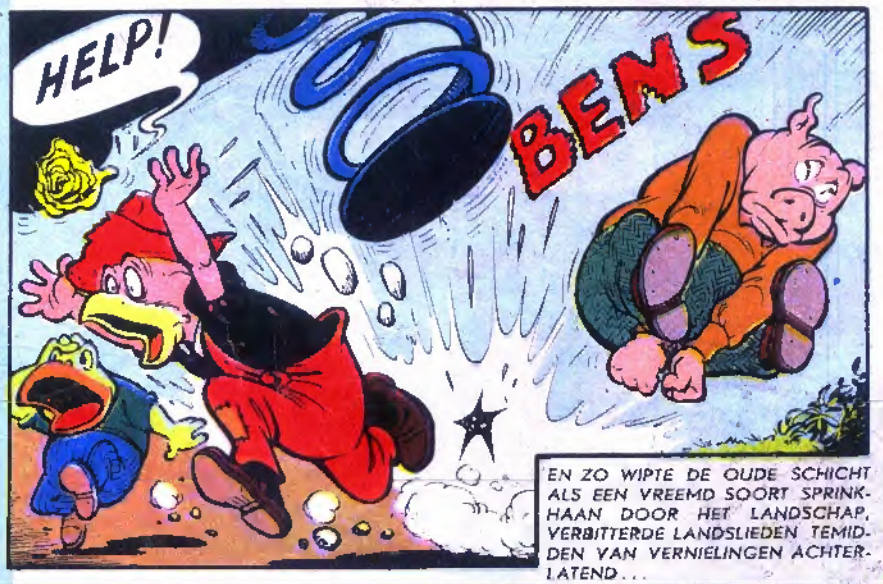

EN ZO WIPTE DE OUDE SCHICHT ALS EEN VREEMD SOORT SPRINKHAAN DOOR HET LANDSCHAP, VERBITTERDE LANDSLIEDEN TEMIDDEN VAN VERNIELINGEN ACHTERLATEND...

BENS! DAAR KWAMEN ZE NEER... DANK ZIJ BE SPRINGVEER, DIE NU ONDER DE OUDE SCHICHT ZAT, EN DIE DE VAL VAN DE AUTO OPVING, BLEVEN HEER BOMMEL EN ZIJN METGEZELLEN GESPAARD, MAAR VOOR DE BEWONERS VAN DEZE STREEK WAREN DE GEVOLGEN VAN DIT BEZOEKJE NIET ZO PRETTIG. DE MODDER SPOOT HEN OM DE OREN, EN ZE MOESTEN ZICH VLUG UIT DE VOETEN MAKEN, OM NIET ONDER HET VOERTUIG VERPLETTERD TE WORDEN.. MET GROTE SPRONGEN VLOOG HET GEVAARTE DE LUCHT WEER IN..

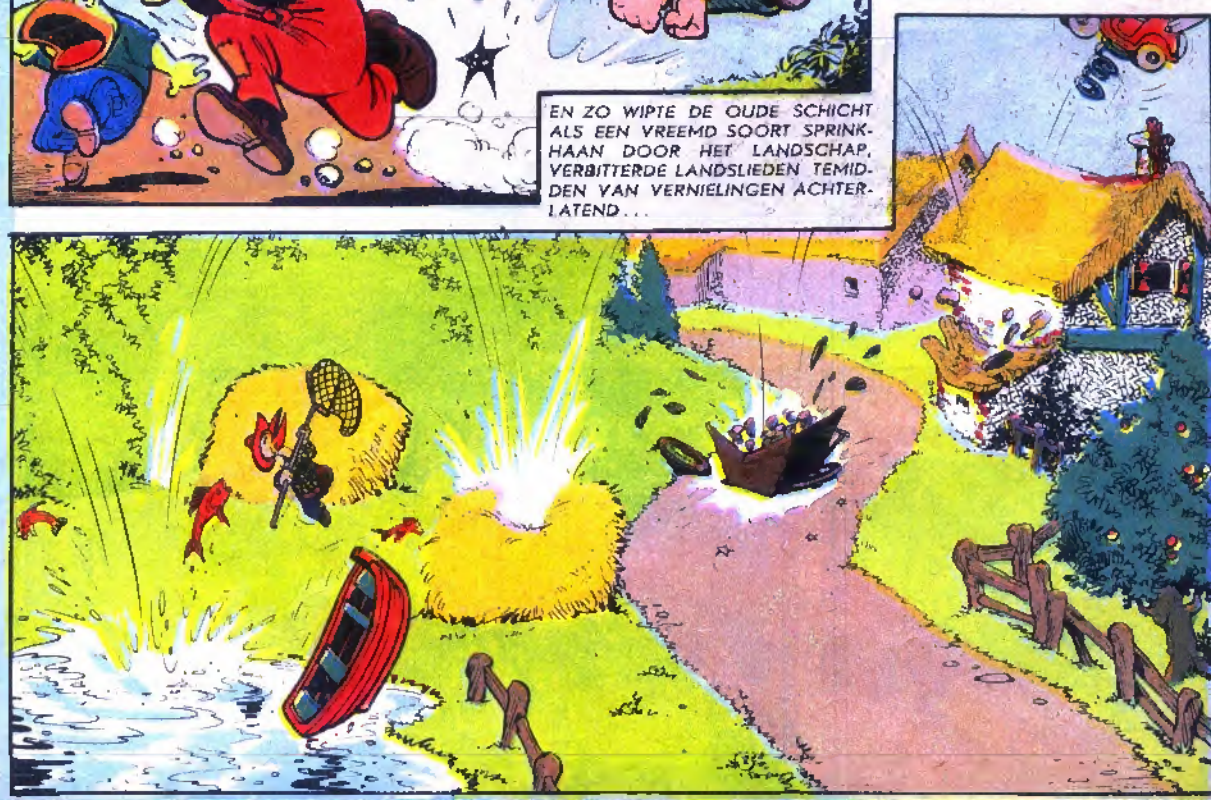

ONDANKS DE EXTRA VERING, DIE DE OUDE SCHICHT HAD GEKREGEN, WERDEN DE INZITTENDEN DOOR ELKAAR GESCHUD ALS DOBBELSTENEN IN EEN BEKER. DAT WAS HELEMAAL GEEN PRETJE, VOORAL NIET VOOR HEER BOMMEL, DIE LUID KLAAGDE DAT ZIJN GEVOELIG HERENLIJF VOL BLAUWE PLEKKEN ZAT. MAAR DE STUITENDE AUTO WAS NIET MEER TE STUITEN ...

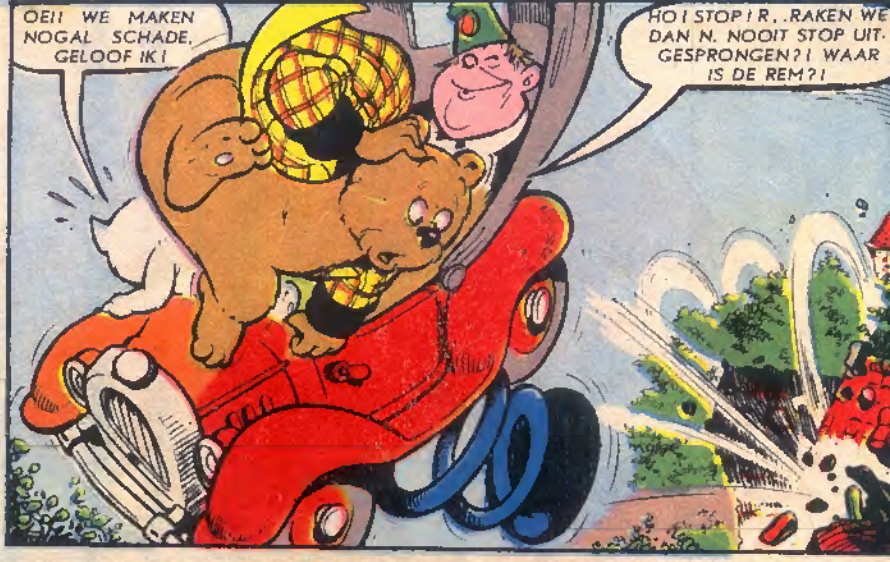

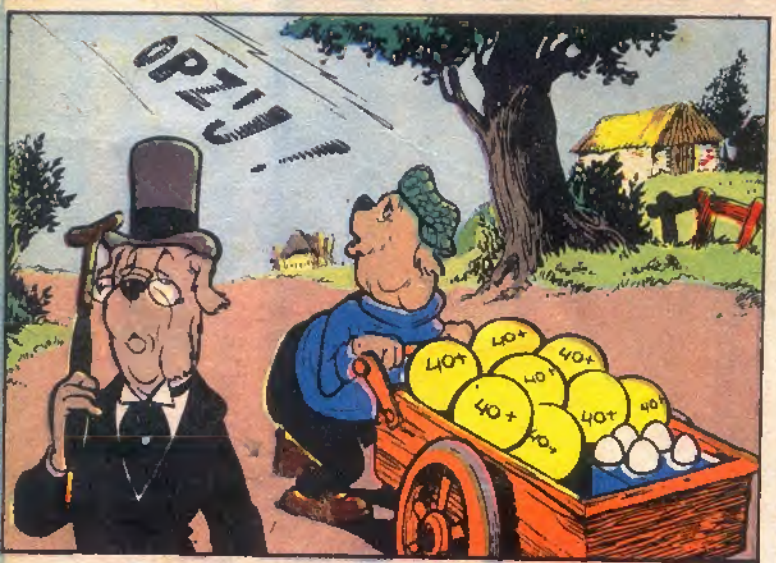

BANG! WEER DREUNDE DE AUTO NEER, VELE KOSTELIJKE LANDBOUWPRODUCTEN PLETTEND ... OM METEEN WEER EEN NIEUWE ONHEILSSPRONG TE MAKEN.

ZO VEERDE EN BONKTE DE AUTO VOORT DOOR HET PLATTELAND EN STAMPTE HET HIER EN DAAR NOG PLATTER ...

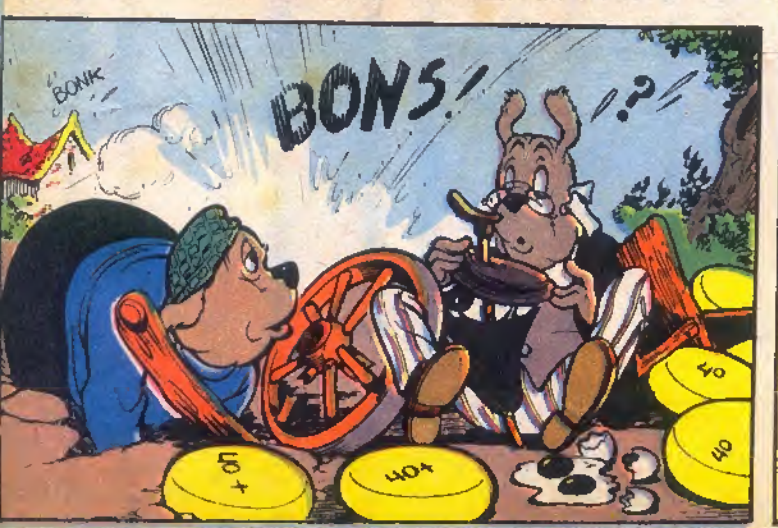

DE LAATSTE OPVERING WIERP DE OUDE SCHICHT HOOG IN DE LUCHT. EN DAAR SUISDE DE MISHANDELDE AUTO MET ZANGERIG BROMMENDE VEER RECHT OP EEN SCHERPE TORENSPITS AF. MET SCHRIK ZAGEN DE INZITTENDEN DE DREIGENDE PUNT OP ZICH AFKOMEN EN TOEN ...

...TOEN KWAM ER EEN PLOTSELING EINDE AAN HET TOCHTJE. ONDER LUID GEKNARS BOORDE DE TORENSPITS ZICH DOOR DE VEER...

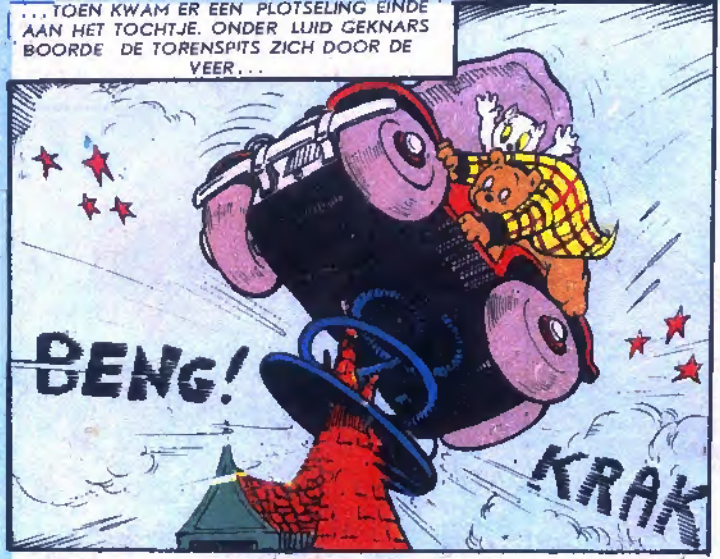

...EN DAAR ZATEN ZE, WIEBELEND OP DE HOGE TOREN. HEER BOMMEL, DIE DOOR DE GEBEURTENISSEN ENIGSZINS OVERSPANNEN WAS GERAAKT, WILDE UITSTAPPEN. MAAR GELUKKIG KON TOM POES HEM NOG JUIST WEERHOUDEN VAN DEZE ONNADENKENDE DAAD, DIE MET EEN ERNSTIGE VAL ZOU ZIJN GEËINDIGD. „MAAR HOE KOMEN WE WEER BENEDEN?" RIEP DE ZWAAR BEPROEFDE HEER HANDENWRINGEND. „DOE DAN TOCH IETS, TOM POES! JIJ ZIT MAAR EN KIJKT MAAR!" ZIJN GEZICHT VERHELDERDE ECHTER, TOEN HIJ DAAR BENEDEN VAN ALLE ZIJDEN DE LANDELIJKE BEVOLKING ZAG TOESTROMEN. „DE BRAVE LANDBOUWERS KOMEN ONS TE HULP GESNELD," STELDE HIJ TEVREDEN VAST. „HET IS PRETTIG, DAT DEZE EENVOUDIGE LIEDEN ZO HULPVAARDIG ZIJN. MAAR TOEN HIJ DE WOEDENDE GEZICHTEN ZAG, DIE NAAR HEN WERDEN OPGEHEVEN EN HIJ SCHORRE DREIGKRETEN HOORDE, BEGON HIJ TOCH ERNSTIG AAN DE GOEDE BEDOELINGEN VAN DE BRAVE BEVOLKING TE TWIJFELEN.